

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก ฉบับประจำวันที่ 2 เดือนธันวาคม พ.ศ.2550 หน้า 15

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เรียนรู้อยู่ร่วมชุมชน ร.ร.เล็กที่ไม่ยอมจำนน

2 ธันวาคม 2550

"ผมจะไปจนกว่าจะหมดแรง เพราะทุกวันนี้เด็กไทย คิดไม่เป็น ผู้ใหญ่ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของเด็กๆ รัฐเองก็ไม่มีพื้นที่แสดงออกให้กับเด็กๆ ไม่รู้ว่าพวกเขาจะเติบโตขึ้นไปเป็นผู้ใหญ่ได้อย่างไร ในเมื่อชุมชนเขาแหงนหน้าโรงเรียนของเขา และผมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ก็ จะอยู่ร่วมกับพวกเขา ช่วยสอนให้เด็กๆ พวกนี้คิดเป็น ทำเป็น และรู้จักวิเคราะห์แยกแยะ เป็นคนดี รักถิ่นฐาน มีความคิดสร้างสรรค์ไปจนกว่าชีวิตนี้จะหาไม่" วัชระ เกตุชู อายุ 31 ปี ครูอาสาโรงเรียนวัดท่าสะท้อน กล่าว

ร.ร.วัดท่าสะท้อนอ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช อยู่ห่างจาก กอ.ชะอวด 7 กิโลเมตร เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี 2502 มีพระอาจารย์ บุญฤทธิ์ เจ้าอาวาสวัดท่าสะท้อน สอนหนังสือแก่ เด็กๆ กระทั่งปี พ.ศ.2506 ชาวบ้านจึงเรียไรเงินกันได้

8 พันบาทซื้อที่ดินเพื่อสร้างโรงเรียน และอยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ มีครูใหญ่ 1 คนและครูผู้สอน 2 คนสอนด้วยดีเรื่อยมา กระทั่งปี 2546 คำนิง พอม จิน ผู้บริหารโรงเรียนได้ย้ายไปเป็นผู้บริหารโรงเรียนบ้านทุ่งโป๊ะสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเขต 3 จ.นครศรีธรรมราช จึงสั่งให้ผู้บริหารโรงเรียนบ้านศาลาทวดทอง อยู่ห่าง จากโรงเรียนวัดท่าสะท้อน 4 กิโลเมตรรักษาการแทน ดูแล 2 โรงเรียนทำให้ไม่สามารถทำหน้าที่ได้เต็มที่เด็กมีจำนวนน้อยลง

ปีการศึกษา 2547 ผอ.ศาลาทวดทองจึงย้ายนักเรียน และครูที่เหลือทั้งหมดไปเรียนโรงเรียนบ้านศาลาทวดทอง ทำให้นักเรียนต้องเดินไปเรียนไกลแล้วระหว่างทาง มีบางช่วงที่เป็นป่าป่าพรุ ไม่มีบ้านคน เปลี่ยวและ อันตราย หลังจากย้ายไปได้ไม่นาน มีเสียงจากผู้ปกครองและเด็กว่าอยากที่จะย้ายกลับมาเรียนที่ โรงเรียนวัดท่าสะท้อนเหมือนเดิม

อย่างไรก็ตามร.ร.แห่งนี้ เป็น 1 ใน โรงเรียนขนาดเล็ก 12,828 แห่งที่กระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายให้ยุบเมื่อปี 2549 เนื่องจากที่มีนักเรียนน้อยกว่า 120 คน ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทำให้จำนวนครูก็ต้องลดลงตามไปด้วย ไม่คุ้มทุนทางเศรษฐกิจ คุณภาพ การศึกษาต่ำกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ จึงต้องถูกยุบ

ด้วยความที่เป็นห่วงว่าเด็กๆจะไม่มีที่เรียนต้องเดินทางไกล จึงเข้าร่วมกับชาวบ้าน กว่า 400 ครัวเรือนที่หวงแหวนโรงเรียนของบรรพบุรุษ ที่ร่วมกันก่อตั้ง **วิษระอดีตนายก สโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม** (มทร.นครปฐม) ผู้เชี่ยวชาญการปฏิรูป และพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (สมศ.) ในฐานะที่เป็นคนท้องถิ่น เกิดที่ชุมชนท่าสะท้อน จึงเข้า ร่วมกับ ตัวแทนชุมชนยื่นข้อเสนอให้ผอ.เขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช3 ขอเปิดทำ การเรียนการสอนที่โรงเรียนวัดท่าสะท้อน ตั้งแต่ เมื่อวันที่1 มิถุนายน2550 แต่ไม่ได้รับการตอบรับ กระทั่งผู้ใหญ่บ้านท่าสะท้อนยื่นหนังสือต่อนายก อบต.แจ้งไปว่าจะเปิด โรงเรียนวัดท่าสะท้อน อบต.ได้ทำหนังสือถึงผอ.เขตพื้นที่การศึกษา นครศรีธรรมราช 3 และชุมชนจะเข้าไปมีส่วนร่วมจัดการศึกษากับโรงเรียนกันเองตั้งแต่วันที่ 9 ก.ค.2550 กระทั่งสำนักเขตพื้นที่ฯอนุมัติและส่งครูมาสอน1 คนและบริเวณได้ ร่วมใจกันทอดผ้าป่าสามัคคีนำเงินมาจ้างครูช่วยสอนอีก 2 คนปัจจุบัน มีนักเรียน27 คน ครู 5 คน มีนายวินัย ไชยเดช ที่ย้ายมาจากโรงเรียนบ้าน ดอนทราย อ.จ.พิจิตร เป็นผู้อำนวยการ เนื่องจาก โรงเรียนเดิมไม่มีนักเรียน เมื่อวันที่ 24 ก.ค.2550

ปัจจุบันโรงเรียนแห่งนี้มีครูอาสาสมัครรวม20 คน บางคนมาจากสหรัฐอเมริกา บางคนมาจากอีสาน จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไปช่วยสอน ทุกคนอาศัยอยู่และกินกับกับ ชาวบ้าน สอนตามหลักสูตรสถานศึกษาที่ชุมชนร่วมกัน จัดทำขึ้นมีเนื้อหาครอบคลุม 8 สาระวิชา ตารางเรียนจะ

ปรับเปลี่ยนทุกสัปดาห์ ล่าสุดวันจันทร์ช่วงเช้าเด็กนักเรียนจะเรียนภาษาไทย คณิตศาสตร์ ป้ายเรียนทรัพยากรธรรมชาติป่าพรุ

อังคารเข้าเรียนคณิตศาสตร์ อังกฤษ ป้ายเรียน เกษตรปลอดสารพิษ สอนโดยครูวันดี ขุน เพ็ชร พุฒเข้าเรียนภาษาไทยอังกฤษ ป้ายเรียนศิลปกรรมพื้นฐาน พฤษักส์เข้าเรียน คณิตศาสตร์ อังกฤษ ป้ายเรียนสมุนไพรพื้นบ้านสอนโดยครูลายอง เกตุชู ศุภกรเข้าเรียน สาระเพิ่มเติม คือการทำขอสอนโดยครูกรีธา ห้วยห้อง และจักสานกระจูดสอนโดยครู ลายอง เกตุชู และป้ายเรียน พุทธศาสนากับชีวิต มีพระจากวัดท่าสะท้อนและใกล้เคียงมา สอน

"ผมไม่สนหรอกว่าต่อไปจะยกเลิกคำสั่งยุบโรงเรียนเล็กแต่อย่างน้อยอยากชุมชน เข้มแข็ง ให้โรงเรียนแห่งนี้เป็นตัวอย่างให้กับชุมชนอื่นๆ ที่รักและห่วงหาอาทร โรงเรียนในพื้นที่อื่นและเข้าไปร่วมจัดการศึกษา ทำหลักสูตร และสอนลูกหลานเขา ให้เติบโตไปกับสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่น และในอนาคตอาจจะพัฒนาเปิดสอนไปถึง มัธยมด้วย เพื่อสอนและปลูกฝังเด็กเหล่านี้ให้กล้าคิด กล้าแสดงออก มีพื้นที่ให้ พวกเขาแสดงออกอย่างสร้างสรรค์อย่าง ต่อเนื่อง เป็นการพัฒนาขบวนการเรียนรู้ให้กับพวกเขาเพื่อให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มี คุณภาพ" วิษระ กล่าว

เช่นเดียวกับ"หวอด-วันชัยพุดทอง " ครู อาสา วัย 37 ปี จากอ.ท่าศาลา ที่เคยคร่ำหวอดกับการ จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับเด็ก ตั้งแต่ครั้งที่เรียน คณะสังคมศาสตร์ ที่ มศว สงขลา มาสอนอนุบาล มี

อยู่ 7 คน ชาย 2 หญิง 5 คน หลังจากรุ่นน้องที่เป็นคนในพื้นที่ชักชวน ไปพร้อมกับการ เป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์พลเมืองเด็ก เพราะเห็นตรงกันกับ "วิษระ" ที่ต้องการพัฒนาการเรียนรู้ รูปแบบใหม่เน้นเรียนรู้ตามศักยภาพของผู้เรียน เรียนรู้จากตำราที่มีในธรรมชาติ ไม่ยึดติด ตำราวิชาการและการสอนในห้องเรียน

"เข้าเรียนวิชาการกับครูที่สพฐ.ส่งมาบ่อยๆเรียนกับครูชาวบ้านๆ จากเรียนพริกเข้า ป่าพรุไปเลย จับปลาไหลก็ต้องไปที่ชายทุ่งเอากันจะจับกันเป็นๆ สาดจุดต้อง รู้จักต้นจุดเสียก่อนถึงจะสานเป็น เหล่านี้คือภูมิปัญญาในพื้นที่ที่มีอยู่แล้ว และ ชาวบ้านๆในชุมชนคือครูที่ดีของเด็กๆ ทำให้พวกเขามีความสุข วางๆจากการเรียน เสรีก็เล่นน้ำในคลองนั้นแหละ ถ้ายุบโรงเรียนแล้วเด็กๆจะได้สัมผัสสิ่งเหล่านี้จาก ที่ไหน เป็นเรื่องที่ชุมชนและรัฐต้องตระหนัก" หวอด กล่าว

จะว่าไปแล้วขณะนี้ชุมชนหลายแห่งที่อยู่รายล้อมโรงเรียนขนาดเล็กที่อยู่ในเป้าหมายต้อง ยุบของกระทรวงศึกษาธิการต่างเริ่มเคลื่อนไหวหวนแหวนโรงเรียนของพวกเขาและเริ่มที่จะ เข้าไปจัดการศึกษาตัวเองหลายแห่งแล้ว เพราะจริงๆแล้วโรงเรียนกับชุมชน มีมิติสัมพันธ์ ที่ลึกซึ้งมากกว่าแค่ว่าแม่ เอาลูกไปโรงเรียนเท่านั้น โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็ก หลาย แห่งเป็นสัญลักษณ์ของชุมชน เป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวบ้าน.อณิษฐา พุทธรัตน์ ที่ เรียนที่โรงเรียนแห่งนี้มาตั้งแต่อนุบาล1 ปัจจุบันอยู่ป. 5 เนื่องจากบ้านอยู่ใกล้กับโรงเรียน จบป.6 แล้วไปเรียน ใน อ.ชะวอด

"หนูมีความใฝ่ฝันว่าหากจบการศึกษาในระดับชั้นที่ สูงๆ และมีเงินเก็บแล้วจะกลับมาเป็นครูสอนหนังสือ ที่โรงเรียนแห่งนี้เหมือนกับครูชาวบ้านที่มาช่วยทำ หน้าที่ให้ความรู้แก่เด็กๆ และจะช่วยสร้างอาคาร ใหม่ เพราะอาคารหลังเก่าชำรุดมากแล้ว อยากให้

ผู้ใหญ่ได้เข้ามาให้การช่วยเหลือด้านอาหาร สื่อการเรียนการสอนเหมือนกับกลุ่ม ครูชาวบ้านที่ได้สละเวลามาทำหน้าที่บ้าง เพื่อให้เด็กๆนักเรียนได้รับความรู้และไป สอบแข่งขันกับนักเรียนโรงเรียนอื่นๆ ได้" .อณิษฐา กล่าว

การยุบโรงเรียนออกไปจากชุมชนแห่งหนึ่งอาจเพิ่มปัญหาให้ชาวบ้านมากมาย ทั้งค่าครองชีพ วิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน หรือ เพิ่มปัญหาทางสังคม ให้พวกเขาอีกต่างหาก ถึงเวลาแล้วหรือยังที่ภาครัฐจะนั่งสังเคราะห์นโยบายการยุบโรงเรียนเล็กกันอย่างจริงจังว่าเหมาะสมกับบริบทของสังคมไทยหรือไม่

